No 1782 | 1853.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze Courant verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5,00; voor de buitensteden *f* 6,00; franco door het geheele Rijk. *Brieven, Gelden*, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

WOENSDAG, 2 MAART.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1,00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 1 Maart.

Hebben vroeger de regering zoowel als wetgevende magt zich voorzigtiglijk onthouden van alles, wat haar onder de verdenking zou kunnen brengen het ontwerp van wet op het armbestuur door te willen drijven, zonder de publieke opinie gehoord, zelfs zonder haar de gelegenheid gelaten te hebben zich omtrent een zoo hoogst belangrijk onderwerp verklaard te hebben; thans schijnt aan het volgen van eene minder wijze gedragslijn de voorkeur te worden gegeven. Nu tien dagen geleden ontvingen wij het wetsontwerp in quæstie benevens de haar vergezellende memorie van toelichting. Naauwelijks heeft men den tijd gehad die stukken met de vereischte zorg te bestudeeren; naauwelijks hebben de organen der publieke meening, die zich het meest aan de daarin behandelde vraagstukken hebben [illegible], de gelegenheid gehad dienaangaande hun oordeel te vestigen; naauwelijks hebben zij een begin gemaakt met het uitspreken van de slotsommen van hun onderzoek en toonen zij zich gereed in 't breede te betoogen, op welke gronden hun oordeel rust — of daar verneemt men reeds uit de rezidentie, dat de Afdeelingen der Tweede Kamer met het onderzoek der armenwet een aanvang zullen maken, vermoedelijk om de diskussie daarover met eenen niet minderen spoed ten einde te brengen, dan waarmede de kieswet in de wereld werd gestuurd. Van deze laatste begrepen wij 't dat er spoed gemaakt werd; maar rijmt, in de aangelegenheid der armenwet, zulk een gedrag met de wijze en voorzigtige bedaardheid, waarvan de regering en de wetgevende magt bij zoo vele andere gelegenheden blijk gaven? Of zou het er thans minder op aan komen, te weten wat niet slechts de publieke opinie, maar ook wat de bij het aanhangige wetsontwerp zoo grootelijks betrokkene godsdienstige gezindheden en wat de besturen van partikuliere liefdadigheidsinstellingen daarover denken? Dat het onderwerp hun-aller levendigste belangstelling wekt, is boven allen twijfel: de bijna duizend Adressen tegen de vroegere wetsvoordragt ingediend getuigen het overvloediglijk. Is het denkbaar, dat die belangstelling verflaauwd zou zijn? Doch, zoo neen, zou het dan verondersteld mogen worden, dat men zich in de rezidentie verheven acht boven de gronden van bezwaar en de klagten der duizenden aanzienlijke personen, die het eerst aangeboden wetsontwerp in strijd heetten met de regten der Kerk en der partikuliere liefdadigheid, zoowel als met het waarachtig belang van den Staat en van de hulpbehoevenden? Ware dat het geval, men schrappe dan vrij art. 9 der Grondwet weg, daar dat artikel, konstateerende het regt van petitie, alsdan niet veel meer zou zijn dan een middel om de groote kinderen te paaijen. Doch zij, op wie de verantwoordelijkheid rust, om de wetgeving op een zoozeer belangwekkend onderwerp als het armbestuur, te vestigen, mogen dan ook wel bedenken, dat zij, tegen het [illegible] gedeelte der natie in hunne inzigten, op [illegible] dictatoriale wijze, welke [illegible] doordrijven, [illegible] dat zij aan de regering [illegible] rampen voorbereiden, wanneer zij aan de Nederlandsche natie eene wet opleggen, die schier overal niets dan weerzin wekt. »*Ecrire une loi, ce n'est rien; c'est la faire valoir qui est tout.*"

Wat ons intusschen betreft, onder de gedachte dat heden reeds de Afdeelingen der Tweede Kamer bijeen komen om het gewijzigde ontwerp van wet tot regeling van het armbestuur te onderzoeken — eene taak, die, naar 't schijnt, spoedig vervuld kan zijn, zoodat binnen weinige weken het verslag der kommissie van rapporteurs uit de Afdeelingen mag verwacht worden — onder die gedachte is het ons onmogelijk met de gewenschte uitvoerigheid stil te staan bij alle punten, voorkomende hetzij in het wetsontwerp, hetzij in de memorie van toelichting, die, naar wij vermeenen, tegenspraak vereischen. Terwijl wij dan ook, noodgedrongen, moeten afzien van ons voornemen, om de inleiding tot de memorie van toelichting, waarin de regering haar stelsel, gelijk het ontwikkeld was in het eerst aangeboden wetsontwerp, in 't breede verdedigt, met gelijke uitvoerigheid te behandelen, zullen wij ons slechts moeten bepalen tot eenige aanmerkingen op enkele beweeringen der regering, die niet zonder protest mogen blijven, verwijzende wij overigens onze lezers tot de beschouwingen, door ons vroeger uiteen gezet en waartegen almede de genoemde inleiding tot de memorie van toelichting gekant is.

De jongste gebeurtenissen in Italië bewijzen, voor wie 't nog noodig mogt zijn, niet slechts hoe gevaarlijk en dreigend de geheime genootschappen zijn en blijven, maar ook dat Zwitserland het broeinest is, waar zij zich, ten schade van de publieke rust in Europa, veilig en ongestoord ten oproer toerusten.

In het begin dezes jaars vestigden wij de aandacht onzer lezers op die Staten, die in het spoor der revolutie zijn gebleven. Wij zeiden: »De eerste plaats bekleedt onder hen het zoogenaamd republikeinsch Zwitserland, dat ons het verfoeilijk despotismus van het radikalismus vertoont. De revolutie van 1848 is van dáár uitgegaan; zij heeft ook dáár alléén nog een onverstoorden werkkring op het Vasteland van Europa behouden. De *coup d'état* van Frankrijk heeft in Zwitserland geene andere uitwerking gehad, dan dat de revolutionnaire partij, voor zooveel de omstandigheden het toelieten, zich dáár heeft zamentrokken. Hoe wel zij uit vrees voor de groote Mogendheden zich voor 't uitwendige eenigzins schuil houdt; zoo blijft zij niettemin werkzaam, om door de onderaardsche wegen der geheime genootschappen over Europa de pest van het radikalismus te verspreiden. De ligging van Zwitserland is daarvoor uitmuntend geschikt. In het hart van Europa genesteld, bestoken de radikalen van Helvetiëns hooge bergtoppen Frankrijk, Duitschland en Italië. Zij doen het ongestoord. De Mogendheden hebben de verwijdering van eenige hoofdleiders der Europeesche revolutie gevorderd; men heeft daaraan schoorvoetend toegegeven. Aan eenige voorname werktuigen der raddraaijers is het verblijf slechts in het midden van Zwitserland moeten worden vergund; de radikalen hebben 't zich laten welgevallen. Zij hebben dienstbare geesten genoeg in de hoofden der radikale regerende partij, om, zonder gevaar van eenig verlies te lijden, aan die vorderingen der Mogendheden toe te geven."

De uitkomst heeft het maar al te zeer bewezen. De jongste poging tot opstand, die gansch Italië in vuur en vlam moest zetten, die de laagste en verdorvenste klasse tot moord en plundering opriep, hun de paleizen der aanzienlijken en de verblijven der aan God toegewijde personen ten roof aanbiedende, die goddelooze zamenzweering is wel in Engeland gesmeed, maar in Zwitserland ter uitvoering voorbereid. Het is op Zwitserschen bodem, dat de menners zijn zaamgekomen, zonder dat de politie der republiek getracht heeft, tot naleving der aangegane verbindtenissen, hen te verwijderen. De politie van Zwitserland gelijkt niet weinig naar die van Engeland. Er kan nergens in de wereld een voet worden verzet, zonder dat het *foreing-office* er kennis van draagt, [illegible] te Londen gebeurt, daar- [illegible] in beroering [illegible] dikaal gouvernement van Bern zoo naauwkeurig is ingelicht omtrent de politie in Europa. Wel twijfelen wij er niet aan, of het is volkomen op de hoogte der plannen van de revolutionnaire partij; maar wat op Zwitsersch grondgebied geschiedt, daarvan is het steeds volkomen onbewust. Mazzini met al zijne handlangers, de hoofden der Duitsche radikalen zijn lieden, die persoonlijk bekend en bevriend zijn met de meeste leden van de Zwitsersche algemeene en kantonnale gouvernementen. Hun is het grondgebied der republiek ontzegd. Nogtans zij reizen er veilig en zonder masker. De politie verstaat de kunst om de oogen te sluiten voor 't geen er onder hare oogen voorvalt. Daarom belegt men in Zwitserland veilig vergaderingen, zonder andere voorzorg, dan dat de pers ze niet vermeldt. Daarom werft men er manschappen, om het oproer te ondersteunen; dat leger der revolutie reist en wapent er zich ongestoord. Daarom rigt men er wapenhuizen op, waar kruid en lood, moordpriem, pistool en geweer in menigte voorhanden zijn; er is niemand die er naar omziet. Daarom eindelijk, als het oproer ergens uitbarst, staat de revolutionnaire manschap met een grooten voorraad van ammunitie aan de grenzen, zonder voorkennis van eenige Zwitsersche autoriteit, die, als de aanslag mislukt, zich beklaagt dat men zoo groot misbruik gemaakt heeft van de verleende gastvrijheid.

Het is zeer naïef van het Zwitsersch gouvernement. Alleen doet er zich de vraag voor, of de Mogendheden van het Vasteland zich nog langer met dergelijke munt zullen laten betalen voor de moordaanslagen en revolutiën, die Zwitserland gedoogt dat op zijn bodem tegen Europa gesmeed worden? Wij hopen 't niet.

Tot dus verre is de naïeviteit der Mogendheden tot het onbegrijpelijke gegaan. Er is niemand noch te Parijs, noch te Weenen, noch te Berlijn, noch te St. Petersburg, die niet weet, wat te denken van de goede gezindheid van Zwitserland, en het leed dat men er gevoelt over al de zamenzweeringen, die men daar, tot verdriet van alle mogelijke autoriteiten en ten spijt der grootst mogelijke waakzaamheid, niet in staat is geweest te verhinderen. Wie is vreemdeling genoeg in de wereld, om zich door die doekjes voor het bloeden te laten verblinden? Al de Mogendheden hebben zich tot dus verre daarmeê laten te vreden stellen; alhoewel zij reeds ten jare 1846 en 1847 voorzagen, dat de triomf van het radikalismus een gevaar was voor de rust van gansch Europa. Uit vrees voor de bedreigingen van Lord Palmerston is men te Parijs terug gedeinsd, om met Weenen tegen Zwitserland te handelen. Ware de beroemde staatsman Guizot, in plaats van met eene pen, gewapend geweest met een zwaard, nooit, gelooven wij, zoude hij zich hebben laten terughouden van eene interventie in Zwitserland ten jare 1847. Hij heeft met Lodewijk Filips daarvoor geboet in den schandelijken val van Februarij 1848.

Die les had tot dusverre niet veel gebaat. Het radikalismus mogt uit Zwitserland gansch Europa hebben beroerd onder de medewerking van Engeland; nu de publieke rust was hersteld, mogt het radikalismus zich in datzelfde Zwitserland, onder dezelfde bescherming van Engeland, dreigend hebben zaamgetrokken; het mogt van daar Duitschland, Frankrijk en Italië bestoken — tot den jongsten opstand was er niemand, die zich tegen zulke openbare daden van vijandelijkheid verzet heeft, anders dan met protokollen, waarmede men te Bern den draak steekt. Men heeft daar zoo vele dreigende protokollen tot de dienst der zwavelstokken gebruikt, dat zij er niet anders begroet worden, dan met een spottend lachjen, waaraan men een vriendelijken plooi tracht te geven.

Het schijnt evenwel dat Oostenrijk nu, na de laatste aanslagen in zijne Staten van Italië, tot eene krachtiger handeling is gekomen. Aanvankelijk scheen het genegen om geweld met geweld te keer te gaan. [illegible] verklaring, door de dagbladen openbaar gemaakt, [illegible] dat men er niet aan [illegible] Oostenrijk [illegible] bij het afsluiten [illegible] eerste plaats de [illegible] Staten verbannen; en in de tweede plaats heeft het een militair kordon getrokken, dat gestrengelijk alle vervoer van Zwitsersch personeel, fabrikaat en produkt uit Lombardijë weert.

Het is twijfelachtig of die maatregel doel zal treffen. De schade daardoor aan Zwitserland toegebragt, is groot; maar ook Lombardijë, hoezeer in mindere mate, lijdt daaronder. Intusschen de maatregel is dreigend genoeg, om den Bond te dwingen tot het toegeven aan de eischen van Oostenrijk. Wat zal het evenwel uithalen? Niet veel.

Vooreerst het gouvernement van Zwitserland is radikaal. De Zwitsersche trouw in de uitvoering der politieke verpligtingen geldt als de *fides punica*. Veronderstel, dat alle maatregelen worden genomen, om Zwitserland te zuiveren van alle vreemde revolutionnaire elementen; nemen wij zelfs dat de Bond alle mogelijke zorg besteedt om die maatregelen ten stipste uit te voeren. Oostenrijk trekt zijne vijandige besluiten in; en de vrede tusschen de twee Staten is hersteld.

Laat de diplomatie van Weenen zoo wantrouwend toezien, als dat bij mogelijkheid denkbaar is; zal zij

in staat zijn het radikale gouvernement van Zwitserland te noodzaken de hand te houden aan de eenmaal met onderling overleg uitgevoerde maatregelen? Onmogelijk. Het verledene strekt hier ten waarborg der toekomst. Schoone woorden en beloften zal men in overvloed geven; besluiten zullen worden genomen, zooveel het kabinet van Oostenrijk zal verlangen. Maar de uitvoering, als eenmaal de straffende roede is weggenomen, zal niet verder gaan dan noodig is, om daarvan ten minste eenigen schijn te doen zien. Kan en zal langzamerhand de politie weer niet met blindheid geslagen worden? Geen terugkeerende revolutiemakers, zamenzweerders, wervers van opstandelingen opmerken? Van de toebereiding van ammunitie en het vervoer naar de grenzen van 't bedreigde naburig rijk onwetend zijn en blijven? Dat alles hebben wij zien plaats grijpen, te gelijk met de belofte om niets te dulden dat voor de Mogendheden gevaarlijk zijn kan. Wie na zulke ondervinding nog vertrouwen schenkt aan 't geen men zal voorgeven voortaan te zullen verrigten, die moet bedeeld zijn met eene groote mate van ligtgeloovigheid of van magteloosheid. Wij gelooven, dat het laatste hier het geval zal zijn. De Mogendheden van 't Vasteland stuiten, nu zij de bedreigingen van Engeland niet meer hebben te vreezen, op hunne onderlinge afgunst en op de moeijelijkheid, om Zwitserland op een bevredigenden voet te organizeeren.

Men schrijft uit Engeland aan de *Civiltà Cattolica:*

»Gij vraagt mij eenige inlichtingen aangaande den staat der katholieke godsdienst in Engeland. Gelukkig ontvang ik zoo even een boekje geteteld: *Catholic directory for the year* 1853. Gij ziet, 't is geheel nieuw. Ik zal er eenige belangrijke bijzonderheden uit nemen. Het totaal der katholieke kerken en kapellen in Engeland en Schotland bedraagt 781. Dat der katholieke kollegien 10, in Schotland 1. Men vindt er 17 mannen- en 75 vrouwenkloosters. In Engeland zijn 876 priesters; in Schotland 132.

»Het aantal der bekeerde Anglikaansche predikanten was onlangs 9, en dat der leeken, begrepen in de laatste lijst der bekeerden welke ter mijner kennis is gebragt, 132; waaronder men vele graven, markiezen en aanzienlijken aantreft.

»Doch wat gij met meer genoegen zult vernemen, is de zekerheid dat op die lijsten, welke men van tijd tot tijd openbaar maakt, nog niet het tiende gedeelte der bekeerden wordt aangegeven. Een enkel geestelijke, dien ik ken, bekeert dagelijks vele aanzienlijke personen. God alleen kent het ware getal; want die geestelijke is zoo nederig, dat men slechts van tijd tot tijd een gedeelte ontdekt van het vele goede dat hij uitwerkt. Ik kan u dus verzekeren dat het aantal der bekeerden zeer groot is, maar er bestaan gewigtige redenen om het niet openbaar te maken; het zou niet alleen zonder nut, maar zelfs schadelijk wezen.

»Vervolgens kan ik u van het Protestantismus van dit land geene betere schets geven, dan door te zeggen dat het volkomen gelijkt op een groot *lijk*, dat tot *ontbinding* overgaat. De afscheiding begint in de beide kerken, die als de groote stam van het Protestantismus te beschouwen zijn. Die beide kerken zijn de Hooge-Kerk of de Staats-kerk en de Lagere-Kerk, die onderling in zeer vele punten verschillen. De Staatskerk, gevoelt zich sterk en noemt zich de *meesteresse* van alle andere kerken, wegens de bescherming, die zij onmiddellijk van den Staat geniet; zij bezit de hierarchie, bezit eene geschrevene liturgie, maar hecht weinig waarde aan de overlevering.

»De Puseyisten maken slechts een deel van de hooge Staatskerk uit.

»[illegible] der Lagere Kerk hebben ook eene hierarchie, [illegible] zij doen zelfs hun uiterste best om het [illegible] te verkleinen, terwijl de Staatskerk wil dat de bisschoppen geëerd en magtig zullen zijn. Het grootste onderscheid is gelegen in de *dienst* en in de *officiën*, welke op verschillende uren plaats hebben, omdat men er een tegenstrijdige leer predikt.

»De beide kerken laten bij de wijdingen iets sakramenteels toe. Maar men dient ze in waarheid toe op eene wijze, die het noodig maakt alle bekeerde predikanten *conditionaliter* op nieuw te wijden. Het doopsel wordt, zelfs somwijlen door de bisschoppen, aldus bediend: de predikant plaatst de doopelingen rondom zich op eene rei, steekt vervolgens, als ware het om spoedig gedaan te maken, zijne vingeren in een weinig water, knipt dat vocht in het luchtruim, zoodat de droppelen vallen waar zij kunnen, en zegt slechts eenmaal en als rigtte hij het woord tot een enkel kind, ofschoon er 8 of 10 zijn: *Ik doop u*, enz.

»Dit is een zeer opmerkelijk feit; mij is het verhaald door een Schotsch presbyteriaanschen predikant.

»De protestantsche kerk in Engeland is alzoo in twee deelen gescheiden, eene Hooge of Staatskerk en eene Lage-Kerk. Maar bovendien vindt men zeer vele dissenters of afgescheidenen, als daar zijn: de *Kwakers*, die bijna alle leerstellingen loochenen, en den Doop niet aannemen (zij zijn talrijk en behooren tot de vermogende klasse); de *Presbyterianen*, die in Schotland zeer talrijk zijn, het bisschoppelijk gezag verwerpen, en geene geschreven liturgie bezitten; de *Methodisten*, mede zeer talrijk, die reeds zijn gesplitst in twaalf verschillende sekten, welke op weg zijn om elk in eene menigte andere verbrokkeld te worden. Ook is er nog eene andere beruchte sekte, die in algeheele gemeenschap leeft, om des te vrijer allerlei ongeregeldheden te kunnen bedrijven. De regering laat ze hun gang gaan. Ziedaar de voornaamste sekten; ieder van haar brengt vele andere voort. Gij ziet dus dat het *lijk* geheel op weg is om tot *ontbinding* over te gaan."

Men leest in l'*Univers*:

»Onze korrespondent meldt ons in een Postscriptum dat de Eerw. Pater Roothaan, generaal der Jezuiten, eenige oogenblikken heeft gerust; dat hij hierdoor wel een weinig verkwikt is, doch dat er overigens nog zeer weinig hoop op herstel is."

Men leest in de *Campana* van Turijn:

»Sedert ons land in het genot gekomen is van dat leven der vrijheid 't welk het heden geniet, en dat het de prooi is geworden der meer of minder demokratische partijen, kan men zeggen dat het met een opgeruimd gemoed, en gebonden aan handen en voeten, zich heeft geworpen in de armen van Engeland.

»Het is uit dien hoofde dat ons land open staat en zeer open zelfs voor de Engelsche kuiperijen van allerlei soort. Men weet wat uitkomsten in de vorige jaren de invloed van Lord Minto heeft gehad. Die Lords tweede aankomst onder ons is door dezelfde pogingen tot opstand gevolgd.

»Het is zeker, dat Saffi, welke zich voor eenigen tijd hier heeft bevonden om met eenigen onzer *honorabelen* het oproer te Milaan te bespreken, en zich te vergewissen of hij staat kon maken op de nationale garde, is voorzien geweest van een Engelsch paspoort.

»Nog maar weinige dagen is het geleden dat onze kusten door de Engelschen zijn opgenomen; het eiland Sardinië werd vereerd met een Engelsch bezoek, wel te verstaan slechts vermaakshalve; maar onmiddelijk na dat bezoek is het oproer te Milaan uitgebroken.

»De regering van Piemont sluit de oogen, wil zich de gunst van het Engelsche gouvernement verzekeren, en om dit doel te bereiken, durft ze aan hare bestaande wetten den vrijen loop niet te geven, namelijk wanneer die wetten zouden moeten worden toegepast op hen, die zich dienstbaar maken aan de plannen der Engelschen. De genade aan Mazinghi verleend, en het paspoort uitgereikt aan zijn medestander, zijn er de duidelijkste bewijzen van.

»Hoe zal men dit gedrag der Piemonteesche regering verklaren? Immers alleen uit de zucht om in overeenstemming te blijven met Engeland.

»Men kan er zeker van zijn dat die overeenstemming zich met den dag meer en meer zal bevestigen.

»Behalve den zedelijken invloed, welken Engeland op Piemont uitoefent, moet men ook nog den materieelen invloed noemen. In waarheid, indien het voortgaat gelijk men begonnen heeft, dan kan het niet missen of binnen weinige jaren bevinden zich alle materieele belangen van Piemont in de handen van Engeland.

»De Piemonteesche leeningen geschieden in Engeland. Aan Engeland vraagt de regering om ingenieurs, even alsof er in Piemont of de andere landen geen goede waren; onze spoorwegen zijn aangelegd door de heeren Henfres, Brassey, Pikerings; het dok van Genua door den heer Bendel, en de heer Smith bouwt de *Karel Albert* te Newcastle; andere ondernemers hebben reeds de *Governolo* en de *Constituziono* gebouwd. Het huis Hambro heeft de laatste leening gesloten en zal ook de nieuwe van twee millioen renten sluiten. Het standbeeld van Karel Albert wordt te Londen gemaakt, en eindelijk, het is de heer Berti die de elektrische telegraaf van Spezia naar Cagliari bestuurd.

»Dit alles is geen verzinsel, maar een feit, waarvan de toepassing gemakkelijk te maken is.

»Wij vragen dan: met welk doel wil men in de tegenwoordige omstandigheden Piemont aan Engeland ondergeschikt maken? Engeland kan niet hopen zijn invloed te behouden zonder dat het de revolutie begunstigt, en het is daarom dat het de helden der revolutie ontvangt en vleit. Maar zal het altoos in zijne plannen slagen? Zekerlijk, indien de mogendheden geen moed grijpen, en de magt van Engeland niet in het aangezigt durven zien — eene magt die minder waar en duurzaam is, dan men het zich voorstelt.

»Indien de mogendheden hare krachten vereenigen, dan kon een plegtig ultimatum aan Engeland het eerste woord van heil voor Europa worden. Dat dit woord eenmaal werde uitgesproken! Het komt ons voor dat het oogenblik er toe nu is gekomen, terwijl de verschijnselen der revolutie zich op nieuw beginnen te vertoonen."

Aan het Verslag, door den minister van Binnenlandsche Zaken aan Z. M. den Koning ingediend, nopens de openbare werken, die van 1850—1852 in Nederland ondernomen of voltooid zijn, ontleenen wij het volgende:

Sedert eenige jaren zijn door bijzondere personen onderscheidene ontwerpen gevormd ten einde Amsterdam van drinkbaar water te voorzien. Met grond schijnen groote voordeelen van zoodanige onderneming te mogen worden gewacht.

Slechts één plan intusschen is in uitvoering gebragt. Het is dat der Duinwatermaatschappij, welke in de plaats is getreden van den heer C. D. Vaillant, die reeds in 1847 zijne ontwerpen aan de Regering mededeelde. Door het Gouvernement werd den 19den September 1851 verklaard, dat na onderzoek der ontwerpen, voor zoover het Rijk daarbij betrokken is, geene bezwaren tegen de uitvoering bestonden, behoudens de vereischte schikkingen met het gemeentebestuur van Amsterdam. De statuten voor de Maatschappij, welke de onderneming zou uitvoeren, waren inmiddels goedgekeurd bij Zijner Majesteits besluit van den 19den Junij 1851, en de notariele akte van oprigting den 11den Julij 1851 te Amsterdam geteekend. Ook waren reeds met den meesten spoed de voorbereidende maatregelen genomen, zoodat de werkzaamheden op den 11den November 1851 zijn aangevangen, bij welke gelegenheid Zijne Koninklijke Hoogheid de Prins van Oranje de eerste spade van het te graven reservoir heeft gestoken. Sints dat tijdstip waren geregeld 500 à 600 man aan de onderneming werkzaam, ten gevolge waarvan de stand der zaak op den 31sten December 1852 was als volgt:

a. De werken van de *Prise d'eau*, waarvoor de duingronden door den heer den heer Mr. D. J. van Lennep met de meeste bereidvaardigheid en billijkheid waren verstrekt, zijn bijna voltooid. Het waterreservoir, groot 3 bunders in omtrek en 20 Rijnl. voeten diep, en geschikt om 180,000 kubieke el water te bevatten, is gereed. Het kanaal, uit de duinen naar het waterreservoir, ontworpen op 3500 el lengte, 12 voet diepte en 42 voet breedte, is voor twee derde gegraven.

b. De werken, behoorende bij de stoommachines, die het water naar Amsterdam zullen aanvoeren, zijn nagenoeg voltooid. Men is bezig met het stellen der stoommachines.

c. De hoofdbuis van de werken tot aan de poort van Amsterdam, ter lengte van 23,000 el, is geheel gelegd, zoomede onder de Leydsche vaart nabij Haarlem, onder het Spaarne te Haarlem, langs de brug over de Buiten-Liede tusschen Halfweg en Haarlem en door de sluizen te Halfweg. Een zeer groot gedeelte der buizen, waardoor het water binnen Amsterdam zal worden verspreid, is daar ter stede reeds opgeslagen.

d. Er is nu omstreeks *f* 1,200,000 aan het werk besteed; de kosten der onderneming zijn op *f* 1,800,000 begroot.

Zonder onvoorziene gebeurtenissen wordt verwacht, dat het water vóór de maand Mei van dit jaar tot aan Amsterdam zal kunnen worden geleid.

Het vroeger ontworpen, althans vóór het zoo even behandelde ernstig overwogen plan, dat van Mr. J. P. Taunay c. s., heeft meer bezwaren ontmoet.

Reeds in 1845 werd het tweeledige ontwerp van dezen door het Gouvernement onderzocht, en hun daarna te kennen gegeven, dat bij het Algemeen Bestuur tegen de uitvoering der onderneming geene bezwaren bestonden, mits onder anderen de waterleiding zoo mogelijk besta in eene open *rigole* of wetering, en dat tot voeding der waterleiding het water van den Vaartschen Rijn worde genomen, met dien verstande dat de *prise d'eau* worde gekozen aan den Leidschen Rijn bij Utrecht nabij de brug van den Rijnspoorweg. Hun werd tevens toegezegd, dat geene andere waterleiding van denzelfden aard of tot hetzelfde einde uit de Lek of andere daarmede gemeenschap hebbende wateren zou worden toegestaan.

Voortdurend gemis van het vereischte kapitaal hield de uitvoering zoo lang tegen, dat het Gouvernement, na herhaaldelijk een termijn voor de verschaffing der middelen tot aanleg dezer waterleiding te hebben gesteld, de voorloopige koncessie met 1 Mei 1849 introk.

De heeren P. W. Elias en Mr. W. [illegible] van Hasselt, na in hunne pogingen om de noodige som bijeen te brengen, beter te zijn geslaagd, hebben daarop van het Gouvernement in 1851 verkregen, dat de voorloopige koncessie van de heeren Taunay en C°. op hen wierd overgedragen. Sedert is van de zaak niets meer vernomen. De schikkingen, die met het bestuur van Amsterdam moesten worden aangegaan, schijnen nog niet te zijn gesloten, althans de verpligte mededeeling daarvan geschiedde nog niet aan het Gouvernement.

Den 14, 15, 16 en 17 Maart aanstaande zal er door de afdeeling Amsterdam der Holl. Maatschappij van landbouw, eene tentoonstelling worden gehouden van bloemgewassen, vruchten en tuinsieraden. Die tentoonstelling zal plaats hebben in het gebouw van het park. Een ieder zonder onderscheid of hij al dan niet lid der maatschappij is, wordt uitgenoodigd voorwerpen in te zenden. De naamlijsten der in te zenden voorwerpen moe-

ten vóór of op 7 Maart aan den direkteur der tentoonstelling, den heer Groenewegen, hortulanus aan den Hortus botanicus te Amsterdam, vrachtvrij bezorgd worden. De voorwerpen zelve moeten vrachtvrij worden ingezonden aan het lokaal der tentoonstelling op den 10 Maart. De ter mededinging ingezonden voorwerpen, moeten van een gesloten naambriefje en een merk voorzien zijn. De beoordeeling geschiedt door eene daartoe verzochte Kommissie, op den 11 Maart, des voormiddags ten 11 ure. De teruggave der ten toon gestelde voorwerpen, geschiedt op 18 Maart. Gouden en zilveren medailles, benevens getuigschriften, zullen worden uitgereikt.

Wij ontvangen zoo even het aangekondigde wets-ontwerp op de verantwoordelijkheid van de hoofden der ministerieele Departementen. Wij zullen later gelegenheid hebben daarop terug te komen.

Bij Koninkl. besluit van 3 Febr. is bepaald, dat door de provincie Zuid-Holland, voor de ligting der nationale militie van 1853, als gewoon kontingent zullen moeten geleverd worden 1559 manschappen, waarbij nog tot aanvulling als buitengewoon kontingent komen 62 manschappen, dus te zamen 1621 manschappen. Daarvan zullen, blijkens resolutie van Ged. Staten, moeten geleverd worden: door Rotterdam 252; 's Gravenhage 205; Leiden 103, Dordrecht 63; Delft 51; Gouda 40; Schiedam 37; Gorinchem 25, Vlaardingen 22; Sliedrecht 15; Katwijk 14; Ridderkerk en Brielle 13; Maassluis 12, enz.

Z. M. heeft 1e aan Mr. E. baron van Vredenburch, gewezen kommissaris des Konings in de provincie Zeeland, een pensioen verleend, ten bedrage van *f* 4000 's jaars; 2e benoemd tot burgem. der gemeente Teppel E. G. Rademan; en 3e aan den gen.-maj. titulair jhr. R. F. baron van Raders, laatstelijk gouverneur der kolonie Suriname, verleend een eervol ontslag uit de militaire dienst met toekenning van pensioen.

Ter voldoening aan de bepalingen, vervat in de wet van den 17den September 1849, is weder ter Algemeene Rekenkamer overgebragt voor eene som van *vier en negentig duizend vijf honderd gulden* aan ingetrokken muntbiljetten van f. 1000 en f. 500, zoodat thans met inbegrip der bij vorige aankondiging vermelde som van f. 19,530,500, voor een bedrag van *negentien millioen zes honderd vijf en twintig duizend gulden* aan muntbiljetten, krachtens deze wet uitgegeven, is ingetrokken.

Uit de kennisgevingen van onderscheidene gemeente-besturen aan den minister van justitie, is het gebleken, dat de verklaring, bedoeld bij art. 9 der wet van 28 Julij 1850 (*Staatsblad* N°. 44), op zeer verschillende wijze wordt afgelegd, hetgeen daaraan kan worden toegeschreven, dat gemeld wets-artikel hieromtrent geenerlei voorschrift bevat. Het is intusschen ook in het belang der genaturaliseerden wenschelijk, dat de bedoelde formaliteiten overal op eenen regelmatigen en gelijkvormigen voet vervuld worden, opdat later steeds een onloochenbaar bewijs voorhanden zij, van de voldoening aan de bestaande voorschriften. De verpligting, bij meergemeld artikel opgelegd, is tweeledig: *vooreerst* moeten de geregistreerde brieven van naturalisatie vertoond worden; *ten tweede* moet de verklaring afgelegd worden, dat de *naturalisatie wordt aangenomen*. Dat aan deze tweeledige verpligting is voldaan, behoort te blijken, en het is den minister van justitie meest doelmatig voorgekomen wat de eerste verpligting betreft, dat de brieven van naturalisatie door het gemeente-bestuur voor *gezien* worden geteekend, en wat de af te leggen verklaring betreft, dat daarvan worde opgemaakt eene door het gemeente-bestuur en den genaturaliseerde, of zijnen special gemagtigde onderteekende akte, waarvan de minute in het gemeente-archief behoort te blijven berusten. De komm. des Konings in de prov. Zuid-Holland, heeft, tengevolge daarvan, bij cirkulaire van 19 dezer, de gemeente-besturen uitgenoodigd, om, wanneer zich in hunne gemeente personen aanmelden, die, ten einde in het genot te treden der regten door naturalisatie verkregen, wenschen te voldoen aan de voorwaarden, bij meergemeld artikel der wet gesteld, voortaan bij zoodanige omstandigheden, de hierboven omschrevene handelwijze in acht te nemen.

Volgens eene van den Nederl. konsul te St. Malo ontvangene mededeeling, [illegible] 6 [illegible] Nederl. vlag, [illegible] kwamen: van Rotterdam 3 in ballast, [illegible] hout en van Delfshaven 1 in ballast; terwijl vertrokken: naar Rotterdam 2 met gerst, 1 met tarwe, 2 met gerst en boekweit, alsmede 1 op avontuur in ballast.

In tegenoverstelling van 1851 zijn de handelszaken in het afgeloopen jaar te St. Malo zeer levendig geweest. De prijs van bijna alle produkten is algemeen gestegen, zoowel van die der nijverheid als van den landbouw, en desniettegenstaande is het verbruik van vele artikelen vermeerderd. De uitvoerhandel was in 1852 vooral van belang. De invoer direkt uit Nederland blijft van weinig beteekenis. Vroeger was honig het voornaamste artikel voor den direkten uitvoer, en alhoewel dat artikel tegenwoordig nog grootendeels uit Bretagne naar Nederland wordt uitgevoerd, zoo geschiedt zulks nogtans meerendeels uit Duinkerken. — De scheepsbouw heeft ook eene aanzienlijke uitbreiding ondergaan, daar er vele handelsvaartuigen zijn aangebouwd. — De handel in zeildoek, welke vroeger zoo aanzienlijk was, is tegenwoordig zeer in verval; het katoen heeft het vlas en de hennip vervangen. De zachte weêrsgesteldheid doet vrees voor den volgenden oogst koesteren, waardoor dan ook de graanprijzen zijn gestegen. Thans geldt de tarwe fr. 12.25 en de haver fr. 7.25 de 50 Kilog.

Blijkens eene van den Nederlandsche konsul te Malaga ontvangen opgave is die haven gedurende de laatste zes maanden van het afgeloopen jaar, door 7 schepen onder Nederlandsche vlag bezocht geworden. Hiervan kwamen 2 van Gyon met steenkolen; 2 van New-Castle met steenkolen; en van Gibraltar 1 met goederen voor den doorvoer, 1 met kaas en jenever en 1 met kaas. Van deze vaartuigen vertrokken, naar San Carlos de la Rapita 1 met lood; naar Londen 1 met lood, nickel en kopererts; naar Antwerpen 1 met wijn, lood, rozijnen, druiven en citroenden; naar Rotterdam 2 met lood; wijn, rozijnen, citroenen, oranje-schillen en anijszaad; naar Swansea 1 met kopererts; naar Vlaardingen 1 met looderts, wijn, oranje-schillen, anijszaad en citroenen.

De handel was gedurende het laatste halfjaar vrij levendig niettegenstaande de hooge prijzen der rozijnen, welke veroorzaakt werden vooreerst door de ziekte in de druiven, alsmede door de navraag uit de Vereenigde Staten van Amerika.

HOORN, 27 Febr. Gisteren avond werd men hier met schrik bevangen wegens een fellen brand in eene westelijke rigting eenige uren van onze stad. Heden morgen werd men onderrigt, dat die brand plaats had te Wognum, een groot uur van hier, in de hofstede van den Heer Jan Kommandeur, bewoond door den landman Kobdes. De brand is ontstaan door het broeijen van het hooi (vreemd in dit jaargetijde) en heeft zoo fel gewoed, dat de geheele hofstede in de asch gelegd is; huisraad en vee heeft men nog kunnen redden. Zonderling is het, dat men reeds gepasseerden Donderdag vuur in het hooi ontdekt heeft, dat men meende reeds geheel meester te zijn, doch dat gisteren avond op nieuw uitbrak met eene woede, die niet te stuiten was.

's GRAVENHAGE, 28 Febr. Bij 's konings besluit van 21 dezer is bepaald, dat voortaan te Woudrichem geen plaatselijke adjudant, doch daarentegen te Maastricht twee plaatselijke adjudanten gevestigd zullen zijn.

— Uit het verslag der hulpbank te 's Hage voor 1852, blijkt, dat de finantieele toestand dier inrigting in dat jaar aanmerkelijk is vooruitgegaan. In 1852 zijn aan 168 personen voorschotten verleend tot een gezamenlijk bedrag van *f* 12,530. Het kapitaal der bank bedraagt 8450. Deze 168 voorschotten waren verdeeld over sommen van *f* 10 tot *f* 100; de meeste (91) waren van *f* 100; 48 van *f* 50 enz. Met enkele uitzonderingen gaan allen getrouw voort in hunne wekelijksche afbetalingen; niet weinigen brengen wekelijks iets meer terug dan bedongen was, om des te spoediger hunne schuld geheel af te doen.

STATEN-GENERAAL.

TWEEDE KAMER.

Zitting van Maandag, 28 Februarij.

In deze zitting zijn ingekomen: 1°. een wetsontwerp tot het openen van een nieuwen termijn ter vervulling der formaliteiten bij art. 9 der wet van 28 Julij 1850, voor het geval van naturalisatie voorgeschreven; en 2°. een wets-ontwerp tot regeling der verantwoordelijkheid van de hoofden der ministerieele departementen, welke beide naar de afdeelingen zijn verzonden om aldaar te worden onderzocht; 3°. het algemeen Verslag der algemeene Kommissie van liquidatie der zaken van de voormalige wees- en momboirkamers van den stand harer werkzaamheden tot 31 December 1852; dat ten fine van onderzoek in handen eener Commissie van vijf leden is gesteld.

De Kommissie van Rapporteurs voor de wets-ontwerpen tot regeling van de strafwetgevende magt der waterschapsbesturen en tot regeling van den pligt der provintie om behoeftige gemeenten te hulp te komen, hebben hare eindverslagen ter tafel gebragt. De Vergadering heeft besloten de beraadslagingen over beide wetsontwerpen achtervolgens te doen plaats hebben, aan te vangen op Dingsdag den 8 Maart, des morgens ten 11 ure.

De Kommissien in wier handen gesteld zijn het verslag omtrent den staat van het armwezen over 1850, en de inlichtingen betrekkelijk het adres van D. Verbeek, wegens een koffij-kontrakt, hebben hare rapporten uitgebragt.

De Kamer heeft beslist dat de bij die rapporten genomen konklusien achtereenvolgens zullen behandeld worden op aanstaanden Maandag den 7 Maart, na afloop van het opmaken der nominatie ter vervulling van de opengevallen vakature bij den Hoogen Raad der Nederlanden.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

[illegible]

PARIJS, 27 Febr. De politieke berigten zijn zeer schaars. Er loopt een gerucht dat de dag van Februarij in ettelijke werkplaatsen werkeloos is doorgebragt.

— Het Wetgevend Ligchaam houdt zich bij gebrek aan andere berigten onledig met het feest dat zij aan HH MM. tegen Paschen willen aanbieden.

— De Staatsraad houdt zich onder voorzitting des Keizers druk bezig met het budget der uitgaven voor 1854. Er worden ook bezuinigingen ingevoerd, aangezien de Keizer uitdrukkelijk verlangt dat de uitgaven met de inkomsten zullen sluiten.

MADRID, 22 Febr. Men verneemt, dat de Koningin de zitting der Cortes niet openen zal. Mogt de heer Martinez de la Rosa het voorzitterschap der Kamer van Afgevaardigden weigeren, dan zou de regering graaf San Luis voordragen.

— De *Heraldo* berigt dat de Koning van Beijeren te Madrid wordt verwacht. Men zegt dat er een huwelijksplan bestaat van eene zuster van Z. M. Don Francisco d'Assisi, t. w. de infante Dona Amelia Felipa met prins Adelbert van Pruissen. (*Men vergelijke het berigt onder Keulen.*)

ENGELAND.

LONDEN, 26 Febr. In de zitting van het Huis der Gemeenten van gisteren heeft Lord John Russell tegen Maandag eene bill aangekondigd omtrent de administratie van het leger, en tegen Donderdag eene bill betrekkelijk de geestelijkheid.

— De huizen C. de Murrieta & Co. en C. J. Hambroeson zijn door het Peruaansche bewind gemagtigd, eene leening te sluiten van £ 2,600,000 tegen 4½ pCt. 's jaars, daarvan zijn £ 1,535,800 bestemd tot aflossing der oblig. 6 pCt. en £ 600,000 tot aflossing eener binnenl. schuld, die tot hoogere renten is aangegaan. De inschrijvingsprijs is 85 pCt., betaalbaar in 6 termijnen namelijk eene van 20 pCt. op 9 Maart, verder vier termijnen van 10 pCt. op 5 April, 5 Mei, 4 Junij, en 5 Julij, en de laatste termijn van 25 pCt. op 5 Aug. De intrest gaat in met 1 Maart 1853, en zal betaalbaar zijn op den 1 Maart en 1 September van elk jaar. Er wordt 4 pCt. intrest vergoeding toegestaan bij vooruitbetaling der termijnen, waarvoor provisioneele certifikaten zullen worden uitgegeven, geteekend door de twee firma's.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 28 Febr. De *Neue Munchener Zeitung* weêrspreekt het gerucht dat de Koning van Beijeren in het voorjaar Spanje zou bezoeken.

BERLIJN, 28 Febr. De waarschijnlijk door de Bondsvergadering te bepalen vermindering van het Bondskontingent, door de verhooging van 1 op 1½ van de honderd zielen der bevolking, heeft wat Oostenrijk en Pruissen betreft, geene vermeerdering der beide legers ten gevolge, omdat de staande legers van beide Staten meer dan het dubbeltal bevatten, van hetgeen zij volgens het tegenwoordig bondskontingent bedragen moeten. In Hannover, waar die vermeerdering omtrent 6000 man zal bedragen, is men reeds daaraan werkzaam.

— De tolkonferentien zullen in de maand Maart worden geopend.

WEENEN, 25 Febr. Het bedrag der sommen, die bij gelegenheid van den aanslag op het leven des Keizers tot liefdadige oogmerken zijn geschonken, gaat 100,000 fl. te boven.

— Nopens den gepleegden aanslag tot vorstenmoord verneemt men nog de volgende bijzonderheden:

Onder het goed van Libeny heeft men een neusdoek gevonden, waarop met chemische kleuren revolutionnaire instruktien van Kossuth waren gedrukt.

De Keizer wilde nooit dat politieagenten de wacht rondom hem hielden, als hij te voet uitging; anders zou, denkt men, de aanslag niet gebeurd zijn. De politie had Libeny reeds drie maanden vroeger willen bannen, wegens revolutionnaire gesprekken in eene herberg gehouden. Doch de baas, voor wien hij werkte, sprak toen goed voor hem.

De gemeenteraad heeft het voorstel verworpen tot het oprigten van een monument ter plaatse waar de Keizer is getroffen. De raad wilde niet dat de stad voor altijd een herinneringsteeken dragen zou van dien aanslag, waaraan de bevolking vreemd is.

Het blijkt thans onwaar te zijn, dat Libeny fl. 600 zou hebben ontvangen op een wissel uit Londen.

Het korps diplomatiek heeft zich kort na den aanslag *in pleno* naar v. graaf Buol, het hoofd van het kabinet, begeven. Een der aanwezige diplomaten [illegible] aan den Britschen gezant, graaf W[illegible] te doen opmerken, dat de [illegible] [illegible], en vooral op den [illegible] te Weenen gepleegd.

Het blijkt steeds duidelijker, dat de opstand te Milaan het werk is van Mazzini en de zijnen. Te Genua zeide men den 4 reeds openlijk, dat een opstand te Milaan, Rome en Napels zou uitbarsten. Er waren revolutionnaire komités in alle steden opgerigt. Het hoofdkomité was te Florence gevestigd. Men kent de leden van dat komité, het zijn allen nietswaardige lieden, onder aanvoering van een schoolmeester. Ook de inhoud hunner instruktiën wordt door de dagbladen medegedeeld. Doch toen de opstand te Milaan bedwongen was, vonden de pogingen van het komité te Florence geen den minsten bijval meer.

— Eenige bladen hebben gemeld dat Oostenrijk, onder andere vorderingen, ook den afstand van de twee landtongen Klek en Sutorina, die ter wederzijde van Ragusa liggen, van Turkije zou geëischt hebben. Dit berigt is valsch en ongegrond. Het ligt geheel buiten de bedoeling van Oostenrijk, inbreuk te maken op de regten van andere Staten. Maar evenmin is Oostenrijk gezind eenige inbreuk toe te laten op zijne eigene di-

betwistbare regten. Nu zoodanig eene inbreuk is het, die de Porte beoogt. Zij wil aanspraken doen gelden, waartoe zij tot dusverre niet geregtigd was, met name op het aan de zeekust gelegen gebied in die streken, hetwelk uitsluitend aan de heerschappij van Oostenrijk onderworpen is. De Venetianen en later de Franschen waren in het volle en onbetwiste bezit van de souvereine regten over dat kustgebied. Oostenrijk nu is, door internationale verdragen, in de regten der Venetianen en later in die van Frankrijk getreden. Bij het bewustzijn daarvan is Oostenrijk niet van zins, aan Turkije koncessien te doen, die zijne eigene belangen zouden benadeelen.

(*Per Telegraaf*) WEENEN, 28 Febr. De verbeterde toestand des Keizers maakt de meest voldoende vorderingen.

De 5 pCt. Metallieken zijn tot 93¾ a 94 gerezen.

ITALIE.

Men verneemt dat op 22 Feb. eenige uitgewekenen uit Lombardije, welke de Piemontesche regering van haar grondgebied wil verwijderen, te Nice zijn aangekomen. Op den 21 zijn deze vlugtelingen overgebragt naar Villa-Franca, waar zij in het lazareth zullen verblijven, tot dat er over hun lot is beslist. Zij kunnen zich wenden tot de regering welke zij zullen uitkiezen om verblijf te vragen, en zullen vervolgens naar de grenzen gebragt worden. Indien ze, binnen zeker tijdsbestek, geen verblijfplaats hebben, gevonden worden ze naar Amerika ingescheept.

Uit Florence schrijft men dat de Toskaansche regering met het huis Rothschild te Parijs den 28 dezer de leening van 3 millioen 3 pCt. bepaaldelijk heeft gesloten.

De *Opinione* berigt, dat de stoomboot van Livorno op Genua aldaar den 23sten de tijding had aangebragt, dat de bemanning van eene Engelsche korvet in eerstgenoemde haven voet aan wal had gezet onder de kreet van: *Viva l'Italia*, en dadelijk door de Oostenrijksche soldaten in hechtenis was genomen. De Engelsche kapitein had hiertegen geprotesteerd en zoude, op de weigering van en gevangenen de vrijheid te schenken, weder scheep gegaan en naar Malta gestevend zijn, om het Engelsche eskader te hulp te roepen (?).

Het bewind van Tessin heeft maatregelen genomen tegen die ingezetenen, welke van de tegenwoordige omstandigheden des kantons schenen te willen gebruik maken om de staatsregeling in konservatieven geest te doen wijzigen; het heeft een der in het kanton verschijnende dagbladen wegens reaktionaire strekking in beslag genomen, en eenige aanzienlijke ingezetenen aan huiszoeking onderworpen.

BELGIE.

BRUSSEL, 28 Febr. De Koning heeft da aanbieding van den gemeenteraad der hoofdstad, welke hem kwam verzoeken het feest te willen aannemen, ter gelegenheid van den 18en verjaardag des Hertogs van Brabant, goedgunstig aangenomen.

Men schrijft uit Luik van den 26 Febr. »Sedert dezen morgen is alle gemeenschap tusschen Brussel en Luik gestremd. En is in alle omstreken eene zoo groote menigte sneeuw gevallen, dat de trein heden van Brussel vertrokken des morgens ten zes ure, op dit oogenblik, zes ure in den avond, nog niet is aangekomen.

»Ik verneem zoo even dat de draden van den telegraaf onder de sneeuw bedolven liggen, en dat het niet mogelijk is een woord naar Brussel over te brengen. Men heeft eene menigte werklieden afgezonden om de baan schoon te maken en de treinen te hulp te komen. Men hoopt dat er geen ongelukken zijn voorgevallen. Vele personen [illegible] waren zich naar Brussel of Frankrijk te begeven [illegible] middag in het station gewacht hadden, zijn [illegible]. Eenige hebben besloten hunne reis voort te zetten over Namen en Braine-le-Compte, langs welke wegen de depêches zullen moeten verzonden worden, indien de gemeenschap tusschen Brussel en deze stad gestremd blijft.

STADSNIEUWS.

In de 219de Staats-Loterij zijn in de 5e Klasse bij de 6e Trekking prijzen van f 1000 of daarboven te beurt gevallen aan N° 9184, 13262 en 19740 ieder f 1000.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 1 Maart.

BEVALLEN (26 Febr.): C. J. Borghols, geb. Wiedenbrugge, Z. — (27 Febr.): M. Bouten, geb. Pes, Z. - J. Dusseldorf, geb. Praeger, Z. — (28 Febr.): H. Rensing, geb. Ter Horst, Z. - P. P. van Straten, geb. van den Bergh, D.

OVERLEDEN (24 Febr.): G. A. J. van Meurs, 21 j. — (25 Febr.): G. J. Kerkhoff, geb. Thöne, 64 j.

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 1 Maart.

Aanvoer en Voorraad van KOFFIJ, te Amsterdam: van 1°. Januarij tot 1°. Maart:

Aanvoer O. I. 1852: 180,456 b.; id. 1853: 83,400 b. — W. I. 1852: 40 b., 29 v.; id. 1853: 90 b.

Voorraad O. I. 1852: 289,350 b.; id. 1853: 202,200 b. — W. I. 1852: 8,200 b.

Voorraad bij de Nederlandsche Handelmaatschappij in alle Havens: 1852 561,000 b. — Op heden 416,300 b. — Waarvan in Veiling 340,560 b.

Op Ontvang-Cedullen: 1852 119,272 b. — Op heden: 119,098 b.

ROTTERDAM, 28 Febr. Invoer van HUIDEN: Van primo tot ultimo Februarij 1852: 7526 O.-Indische, 125 St. Domingo, 1001 Maracaïbo.

Van primo Januarij tot ultimo Februarij 1853: 11450 O.-Indische, 1000 Buffels.

Voorraad. Op ultimo Februarij 1852: 10047 Oost-Indische, 125 St. Domingo, 657 Rio de la Hache, 1001 Maracaïbo.

Op ultimo Februarij 1853: 23287 Oost-Indische, 454 Buffels.

Meekrappen. Er waren heden weder weinig schippers aan, waaronder enkelen die iets lager aanbiedingen hadden. De kooplust evenwel zeer beperkt zijnde, is daarvan niet veel verkocht.

GRAANMARKT.

SCHIEDAM, 28 Febr. Moutwijn f 15,00; Jenever f 18,50; Amst. Proef f 19,75, per Ned. vat zonder fust zonder de belasting.

ANTWERPEN, 28 Febr. *Koffij.* De markt is zeer ferm. Er zijn gedaan 400 b. Java, 200 b. Brazil en 1000 b. Dom.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

			28 FEBR. 4½ u. gebl.	1 MAART		4 u. gebl.	
NEDERL., Werkel. Sch. à 2½ pCt.			65 5/16	65 7/16	a	65 9/16	65½
Dito Dito	3	»	77 5/16	77½	»	77⅜	77⅜
Dito Dito	4	»	96⅝	96⅝	»		
O. I. Leening 1844	4	»	96¼	96⅛	»		
Amortis. Syndic.	3½	»	95½	95¼	»	95⅝	
Handel-Maatschappij	4½	»	120½		»		
Aand. Rijn-Spoorweg.	»	»	102		»		
Aand. Holl. S. M.			88		»		
Obligatien	»	»			»		
BELGIE, Obligatien 1844	»	»			»		
Cert. bij de Belg. Bank.	2½	»			»		
Dito bij Rotsch. en Volksv	»	»	52 11/16	52¾	»		
FRANKRIJK, Obligatien	3	»			»		
SPANJE Nieuwe	1	»	23⅜	23 7/16	»	23½	
Dito	3	»	47⅞		»		
Dito Binnenl. à 6/m.	»	»	42 9/16	42⅝	»	42 11/16	
Coup. Bewijzen.			6 9/16	6⅝	»	6 11/16	6¾
Amortisable Schuld		»	5⅞	5 15/16	»		
PORTUGAL te Londen	5	»	40	40¼	»		
Dito Dito	4	»	38⅛		»		
RUSL. bij *Hope* 1798 en 1816	5	»	103¾	108¼	»		
Dito Dito 1828 en 1829	»	»			»		
Cert. bij d°. 1831 en 1833	5	»	97¼		»		
Dito	4½	»	102½		»		
Dito bij *Hope*	4	»	92½	92⅝	»		
Dito bij *Stieglitz en C°.*	»	»	91⅞	92	»	92⅛	
Dito bij id. 5de Serie	4	»			»		
Cert. te Hamburg	5	»			»		
Inschrijving in Assignat.	6	»			»		
Cert. van dito	»	»			»		
POLEN, Certifikaten	4	»	87	87⅛	»		
Dito Aand. à fl. 500					»		
Dito met Lot. » 300					»		
AMERIKA, Bank-Actiën			4⅛		»		
PRUISSEN, Aand. met Lot. R. 50	f				»		
OOSTENRIJK, Metalliek	5 pCt.		81⅛	81 11/16	»	81⅞	
Dito 1847	2½	»	41¾	42	»	42¼	
Dito 1851	2½	»	41⅝	41 15/16	»	42⅛	
Dito 1849	5	»	92¼	92¼	»		
Ween. Bank bij *Goll en C°.*	»	»			»		
Dito	4	»			»		
Letter B	5	»	92¼	92¾	»		
Aand. met Loting fl. 500	f				»		
Nieuwe dito » 250		»			»		
NAPELS, Cert. *Lam en Bouwer* 5 pCt.					»		
BRAZILIE te Londen 1824	5	»	101⅛		»		
Dito Leening 1843	5	»			»		
Dito £ 200		»			»		
PERU	5½	»			»		
MEXICO Nieuwe	3	»	24½	24⅞	»	25¼	25⅛
VENEZUELA à £ 100	3½	»			»		
GRENADA à £ 100	2	»	21½	[illegible]		11⅞	
Dito Uitgestelde	[illegible]		[illegible]				
ECUADOR à £ 100	[illegible]				»		

Grieken 5 pCt. 5 11/16, 6⅛.

De markt was heden zoo in Binnenl. als Buitenl. fondsen zeer geanimeerd, en werden er voor Oostenrijksche, Spaansche en Mexikanen hooger prijzen besteed, en was de handel in de genoemde soorten het meest uitgebreid.

Koers van het Geld: Beleening 2½ pCt, Prolongatie 2½ pCt Diskonto 2 pCt.

Wisselkoers.

Parijs	2/m. f	56 5/16	Livorno	2/m. f	38¾
„	zigt „	56 11/16	Napels	„ „	81½
Bordeaux	2/m. „	55⅞	Petersburg	„ „	1,87
„	½/m. „	56⅛	Weenen	6/w. „	32
Madrid	3/m. „	246	Augsburg	„ „	35¾
Cadix	„ „	247	Frankfort	„ „	98¾
Seville	„ „	243	Hamburg	2/m. „	35⅜
Bilbao	„ „	244	„	zigt „	35 5/16
Lissabon	„ „	41½	Londen	2/m. „	11,77½
Porto	„ „	41½	„	zigt „	11,85
Genua	2/m. „	46¼	Rotterdam	„	⅛

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 28 Febr. Belg. leen. 2½ pc. 56, 1840/1842 5 pc. 98¾; 1848, 98¼; Spanje 1—3 pc. 23; Binnenl. 3 pc. 42¾; Rom. Leening 1835 —; Oostenrijk Metalliek 5 pc. 85.

SCHEEPSTIJDINGEN.

AMSTERDAM, 1 Maart. Den 23 Febr. is achter de Koog bij Texel een wit geschilderd naambordje aangespoeld, waarop met zwarte letters *Minerva*.

PORTSMOUTH, 25 Febr. Het schip Koning Willem II, kapt. van Eik Menkman, van Amsterdam naar Akyab, met schade alhier binnengeloopen, is weder van de hiling gelaten.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 28 Febr. J. B. Rolufs, Telegraph, Batavia.

GEPRAAIDE SCHEPEN.

Kapt. Rolufs, van Batavia in Texel binnen, rapporteert den 28 December te St. Helena gezien te hebben, de schepen: Oceaan, kapt. Doeksen, van Batavia naar Amsterdam.

CARGA-LIJSTEN.

AMSTERDAM.

BATAVIA, Telegraph, Rolufs 2340 b. Koffij, 1384 kann. Suiker, 492 sch. Tin, 1967 boss. Bindrottingen, N. H. M.

NIEUWSTIJDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETALINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

PRIJZEN VAN COUPONS EN LOSBARE OBLIGATIEN.

Metalliek	f 26,75	a —	Pruissische	f 3 [illegible]	a —
Napelsche	- 25,40	„ —	Spaansche	- 2,46½	„ —
Div. in £St.	- 11,77½	„ —	Hamb. Russ.	- 36⅛	„ —
Eng. Russen	- —,—	„ —	Russ. in Z. R.	- 37 9/16	„ —
Fransche	- 56 5/16	„ —	„ Pap. „	- 10¼	„ —
Belgische	- 56 5/16	„ —	Pools. in Fl.	28	„ —

SPECIE-COURS.

GOUDEN SPECIEN.

Stukken à f 10 per Stuk	f 9,75 a	9,85
Oude Gerande Dukaten	» 5,55 »	5,65
Wigtige Souvereinen	» 11,80 »	11,90
» Pistolen	» 9,65 »	9,75
Stukken van 20 Francs	» 9,40 »	9,50
Baren Goud en Specien à f 1442,60 per Ned. [illegible]	11 à 11½ pc.	

ZILVEREN SPECIEN.

Piasters per Stuk	f 2,55 à	2,60
Stukken van 5 Francs	» 2,33 »	2,36
Brabandsche Kroonen	» 2,65 »	2,70
Fransche	» 2,70 »	2,75
Pruissische Daalders	» 1,73 »	1,76
Zilver 1000 à 980	f —,— à	—,—
» 900 » 700	» 104,50	105,—

Voor de Katholieke Gemeente te Saxen-Gotha is bij de Redaktie ontvangen:

Van N. N. onder de zinspreuk: *Als eenvoudig burgerman wil ik tot dit doel doen wat ik kan*, een muntbillet f 10.00

» X. » 0.50

Bij de [illegible] » 267.94½

Totaal f 278.44½

PRIJZEN DER PERCEELEN,

Geveild op Maandag 28 Februarij, in het O. Z. Heeren Logement.

N° 1. Een Huis, Tuin, benevens de Houtzaagmolen *het Amsterdamsche Wapen*, Buiten-Singel, WW 74, 78 en 75; f 20,000, Opgehouden.

2. Een Huis en Erf, Nieuwmarkt, C 1; f 4925, f 25, Dito.

3. Een Huis en Erve, Brouwersgracht, SS 560; f 2500, f 125, N. Smit.

4. Een dito, Binnen-Dommerstraat, UU 723; f 1325, Opgehouden.

N° 5 en 6 zijn niet geveild.

ADVERTENTIEN.

(2628) Heden is verzonden: DE IVe PORTIE DER

GEKRUIDE ZIELESPIJS.

Volks-Leesboek over de Christel. Godsdienst.

De Ie—IIIe Aflev. behandelen als *Inleiding* de vragen: *Is godsdienstkennis ook noodzakelijk en verpligtend? — Welke zijn de vruchten van kunde en onkunde in de godsdienst? — Wat lezer en schrijver van elkaâr te verwachten hebben.* — Deze IVe aflev., zijnde het eigenlijke begin en eerste hoofdstuk van het werk, beantwoordt de vraag: *Wie is Degene die ons het leven heeft gegeven, en welke zijn zijne eigenschappen?* De *Zielespijs* ontmoet buitengewoon [illegible]gerige magen, die, in de tot nu [illegible] geregten goeden smaak vinden. Het [illegible] wordt reeds door duizenden gelezen. Voortdurend blijft bij alle Boekh. en Postkantoren de gelegenheid open, voor ten minsten 6 portien per jaar à f 1.— deel te nemen.

De Ie aflev. is thans uitverkocht, wordt spoedig herdrukt en zal, aan hen die dezelve niet hebben, nageleverd worden. Vriendelijk worden H. Geestelijken, welke dezelve nog op beziens behielden, verzocht dezelve te retourneren. Gefrankeerde afzending per post onder kruisband, kost slechts 3 Cts.; ongefrankeerde ontvangst zou mij op 30 tot 50 Cts. te staan komen; alzoo liefst *franco* toezending. H. Boekh. gelieven hunne overhebbende commissie Ex. p. eerste Couv. te retourneren.

ARNHEM, 15 Feb. 1853. W. THEOD. MEIJER, Uitgever.

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.